

ROMÂNIA
TRIBUNALUL
SECȚIA A II A CIVILĂ, DE CONȚENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr.....
Cod operator 2896

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 18.09.2019

Completul compus din:

PREȘEDINTE: X

JUDECATOR: Y

JUDECĂTOR: Z

GREFIER: V

S-au luat în examinare apelurile declarate de apelanta reclamantă și apelantul intimat împotriva sentinței civile nr..... pronunțată de Judecătoria în dosarul nr....., având ca obiect anulare proces verbal de contravenție.

La apelul nominal făcut în ședința publică se constată lipsa părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

După deschiderea dezbaterilor, expunerea referatului cauzei de către grefierul de ședință, verificarea actelor și lucrărilor de la dosar se constată că, prin serviciul registratură, apelanta a depus un punct de vedere cu privire la intenția completului de judecată de sesizare a ICCJ pentru a se pronunța asupra chestiunii de drept supusă dezbaterii pentru care instanța a dispus repunerea pe rol a cauzei la care a anexat practică judiciară.

Instanța, având în vedere dispozițiile art.519 Cod procedură civilă, apreciază că pentru soluționarea prezentei cauze se impune sesizarea completului pentru dezlegarea unei probleme de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

TRIBUNALUL

I. Apreciază că sesizarea este admisibilă, în conformitate cu prevederile art.519 Cod procedură civilă, motivat de faptul că:

1. *de lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor* pct. 21 din Anexa „Definiții” a Legii nr. 46/2008 privind Codul silvic, art. 4 alin. 4 din HG nr. 470/2014, art. 1 alin. 1 lit. d din HG nr. 1373/2008 *depinde soluționarea pe fond a cauzei*, întrucât, în cauză, contravenienta invocă lipsa caracterului divizibil al bunurilor transportate.

2. *problema de drept enunțată este nouă*, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, se constată că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre.

3. *problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii* în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție consultate astăzi, 18.09.2019.

4. *tribunalul este investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță*.

II. Expunerea succintă a procesului

Prin procesul verbal de constatare a contravențiilor seria nr....., petenta a fost sancționată contravențional cu amendă în cuantum de 2.000 lei, în baza prevederilor 8 alin. 1 lit. b din HG nr. 1373/2008 privind reglementarea furnizării și transportului rutier de bunuri divizibile pe drumurile publice din România, reținându-se încălcarea obligațiilor de a nu transporta pe rețeaua de drumuri publice bunuri divizibile fără

tichet de cântar eliberat de furnizor și de a nu transporta bunuri divizibile cu vehicule din dotarea cărora lipsește prelata, iar în cazul în care vehiculele sunt prevăzute prin construcție cu obloane, acestea trebuie să fie asigurate cu sisteme de închidere care să împiedice deschiderea accidentală a obloanelor în cursul transportului și scurgerea bunurilor divizibile. În speță, petenta transporta tocătura de fag.

Prin plângerea contravențională formulată, contravenienta a solicitat anularea procesului verbal, cu motivarea că fapta săvârșită nu este sancționată de lege deoarece nu transporta bunuri divizibile întrucât, potrivit pct. 21 din Anexa 1 la Codul silvic, *materialele lemnoase nu sunt bunuri divizibile*. De asemenea, art. 4 alin. 4 din HG nr. 470/2017 prevede că materiale lemnoase nu sunt bunuri divizibile.

Prin **sentința civilă** nr..... pronunțată de Judecătoria în dosarul nr..... s-a admis în parte plângerea contravențională formulată de către petenta în contradictoriu cu, s-a anulat procesul-verbal seria nr..... și s-a respins în rest plângerea ca fiind neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că, prin procesul-verbal seria nr....., petenta a fost sancționată cu suma de 2.000 lei pentru săvârșirea faptei prevăzute de art.8 alin.1 lit.b) din H.G. nr.173/2008.

Agentul constatat a reținut că ansamblul de vehicule aparținând instituției petente transporta tocătură fag fără a exista la bordul autovehiculului tichet de cântar și nu era respectată obligația de transporta bunuri divizibile cu vehicule din dotarea cărora lipsește prelata, iar în cazul în care vehiculele sunt prevăzute prin construcție cu obloane, acestea trebuie să fie asigurate cu sisteme de închidere care să împiedice deschiderea accidentală a obloanelor în cursul transportului și scurgerea bunurilor divizibile.

Din avizul de expediere a mărfii nr....., aviz menționat și în procesul-verbal, rezultă că transportul s-a realizat pentru cantitatea de 8.5 m³ de tocătură de fag.

În urma verificării mențiunilor din procesul-verbal contestat, prima instanță a constatat că acesta respectă condițiile de formă prevăzute de art.16 și art.19 din O.G. nr.2/2001.

Conform art.21 din „Anexa: Definiții” de la Legea nr.46/2008, republicată „materialele lemnoase” sunt definite ca fiind „*lemnul rotund sau despicat de lucru și lemnul de foc, cheresteaua, flancurile, traversele, lemnul ecarisat – cu secțiune dreptunghiulară sa pătrată, precum și lemnul cioplit. Această categorie cuprinde și arbori și arbuști ornamentali, pomi de Crăciun, răchită și puieți; materialele lemnoase nu sunt bunuri divizibile*”. Această idee a fost preluată și de art.4 alin.4 din H.G. nr.470/2014, unde se menționează că „*în sensul prezentei hotărâri, materialele lemnoase nu sunt bunuri divizibile*”.

Conform art.1 lit.d) din H.G. nr.1373/2008 „bunuri divizibile” sunt „*materiale vrac transportate fără ambalaj, în grămezi neordonate, sub formă de pulbere, granule sau bucăți sau semifluide provenite din: ... exploatare forestiere sau depozite de material lemnos*”.

Deoarece nicio parte nu a atins, prin cererea introductivă, întâmpinare sau note de ședință această neconcordanță legislativă, prima instanță a analizat-o prin prisma succesiunilor actelor normative menționate anterior.

Legea nr.46/2008 a fost publicată inițial la data de 27.03.2008 în Monitorul Oficial al României nr.238. Ulterior, la data de 06.10.2008, a fost publicată H.G. nr.1373/2008 în Monitorul Oficial al României nr.749, deși, astfel cum s-a menționat anterior, acest act ierarhic inferior (hotărâre de guvern) avea o dispoziție contrarie actului normativ ierarhic superior (lege), situație interzisă de dispozițiile art.16 alin.1 din Legea nr.24/2000, republicată.

Conform art.64 alin.4 din Legea nr.24/2000, republicată „*dacă o normă de nivel inferior, cu același obiect, nu a fost abrogată expres de actul normativ de nivel superior, această obligație îi revine autorității care a emis prima actul*”.

Această obligație a fost îndeplinită prin republicarea Legii nr.46/2008 la data de 12.08.2015 în Monitorul Oficial al României nr.611 deoarece art.132 din această lege prevede că „*la data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: ... j) orice altă dispoziție contrară prevederilor prezentului cod*”.

Astfel, prima instanță a constatat că prevederile art.1 lit.d) din H.G. nr.1373/2008 teza a V-a au fost abrogate expres indirect prin dispozițiile Legii nr.86/2008, republicată, situație în care materialul lemnos transportat nu poate fi catalogat ca un bun divizibil. Dacă materialul lemnos este un bun indivizibil, atunci transportului în cauză nu îi sunt aplicabile prevederile H.G. nr.1373/2008.

Pe care de consecință, prima instanță a admis în parte plângerea și a dispus anularea procesului verbal de constatare a contravenției.

În ceea ce privește capătul de cerere privind restituirea sumei de 500 lei achitată de petentă în termen de 48 de ore, prima instanță l-a respins.

Împotriva acestei hotărâri a declarat **apel**, în termen legal, petenta, solicitând admiterea apelului, schimbarea în parte a sentinței civile atacate, în sensul admiterii inclusiv a capătului de cerere privind restituirea sumei în cuantum de 500 lei, achitată cu titlu de amendă contravențională în termen de 48 de ore. Precizează că celelalte capete de cerere au fost soluționate favorabil, motiv pentru care nu înțelege să le atace.

Împotriva aceleiași hotărâri a declarat **apel**, în termen legal, și intimatul, solicitând admiterea apelului, anularea sentinței civile atacate și, rejudecând cauza pe fond, respingerea acțiunii reclamantei ca netemeinică și nelegală, cu consecința executării întregului cuantum al amenzii contravenționale aplicate petentei.

În susținerea cererii, arată că hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea dispozițiilor art.237 Cod procedură civilă. Prima instanță dă o interpretare nereală bazată pe considerente de ordin subiectiv, nerespectând dispozițiile legale.

Față de motivele anulării procesului verbal de contravenție apelanta intimată arată că, în speță, chiar dacă nu s-a făcut referire la un document însoțitor al mărfii, este indicat clar, din punct de vedere al circulației lor juridice, faptul că se efectua un transport de bunuri divizibile. Raportat la speța de față, lemnul transportat era departe de a fi neîmpărțit, nedivizibil.

Apelanta apreciază că materialele transportate în speța de față fac parte din categoria bunurilor divizibile și, ca urmare, fapta a fost constatată și sancționată în mod legal de către agentul constator.

În drept, invocă dispozițiile art.34 alin.2 din OG nr.2/2001 și art.466 Cod procedură civilă.

Petenta apelantă a formulat **întâmpinare** la apelul formulat de, solicitând respingerea apelului și, pe cale de consecință, menținerea hotărârii atacate cu privire la capătul de cerere privind anularea procesului verbal de contravenție, cu cheltuieli de judecată.

În apărare arată că solicitarea apelantei de anulare a hotărârii primei instanțe este neîntemeiată. Apelanta se rezumă strict la a invoca pur declarativ motivele de apel, fără a le argumenta în vreun fel. Consideră că instanța de fond a constatat în mod corect că bunurile transportate nu sunt bunuri divizibile și, pe cale de consecință, a dispus anularea procesului verbal contestat. Bunurile transportate fac parte din categoria materialelor lemnoase, caracterul indivizibil al acestora fiind stabilit de legiuitor prin dispozițiile HG nr.470/2014.

În drept invocă art.205 și urm. și art.471 alin.3 Cod procedură civilă.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Apelanta petentă a depus un punct de vedere cu privire la intenția instanței de sesizare a ICCJ pentru a se pronunța asupra chestiunii de drept supusă dezbaterii, considerând că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate pentru demararea acestei proceduri.

Apreciază că una dintre condițiile de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile vizează existența unei chestiuni de drept nouă de a cărei lămurire să depinsă soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată.

Astfel, chestiunea de drept pentru a cărei dezlegare este solicitat concursul instanței supreme trebuie să suscite o interpretare diferită, adică să reprezinte, în fond, o problemă. În

speță, în ceea ce privește problema de drept supusă dezbaterii, nu există, la nivel național, o practică judiciară neunitară ce s-ar impune a fi unificată.

Din contră, în această materie s-a conturat de-a lungul timpului o practică dominantă, în sensul reținerii incidențelor dispozițiilor Codului Silvic-Legea nr.46/2008 și ale HG nr.470/2014, instanțele reținând că prin adoptarea acestor acte normative utilizatorul nu are obligația de a deține tichet de cântar eliberat de furnizor pentru transportul bunurilor precum deșeuri lemnoase, rumeguș, tocătură lemnoasă.

Instanțele au reținut că obligațiile prevăzute de art.5 lit.a, b din HG nr.1373/2008, respectiv de a deține tichet de cântar eliberat de furnizor pentru transportul bunurilor divizibile nu sunt aplicabile transportului bunurilor precum deșeuri lemnoase, rumeguș, tocătură lemnoasă, întrucât materialele lemnoase nu sunt considerate bunuri divizibile conform Codului Silvic.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată.

1. Dispozițiile de drept ce urmează a fi dezlegate:

Hotărârea de Guvern nr. 1373/2008 privind reglementarea furnizării și transportului rutier de bunuri divizibile pe drumurile publice din România

ART. 1

În sensul prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează :(...)

*d) **bunuri divizibile** - materiale vrac transportate fără ambalaj, în grămezi neordonate, sub formă de pulbere, granule sau bucăți, ori materiale fluide sau semifluide provenite din:*

(...)

- exploatare forestiere sau depozite de material lemnos.

ART. 5

Obligațiile utilizatorului sunt următoarele:

a) să nu transporte pe rețeaua de drumuri publice din România, bunuri divizibile fără tichet de cântar eliberat de furnizor;

b) să nu transporte bunuri divizibile cu vehicule din dotarea cărora lipsește prelata, iar în cazul în care vehiculele sunt prevăzute prin construcție cu obloane, acestea trebuie să fie asigurate cu sisteme de închidere care să împiedice deschiderea accidentală a obloanelor în cursul transportului și scurgerea bunurilor divizibile.

ART. 8

(1) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă contravențională următoarele fapte:

a) încălcarea prevederilor art. 2 alin. (1) și ale art. 3, cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei, aplicată furnizorului;

b) încălcarea prevederilor art. 5, cu amendă de la 1.000 lei la 2.000 lei, aplicată utilizatorului;

c) încălcarea prevederilor art. 5¹, cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei, aplicată beneficiarului;

d) încălcarea prevederilor art. 6, cu amendă de la 500 lei la 1.000 lei, aplicată conducătorului vehiculului.

Legea nr. 46/2008 privind Codul silvic,

Anexă - Definiții, pct. 21. **Materiale lemnoase** - lemnul rotund sau despicat de lucru și lemnul de foc, cheresteaua, flancurile, traversele, lemnul ecarisat - cu secțiuni dreptunghiulară sau pătrată, precum și lemnul cioplit. Această categorie cuprinde și arbori și arbuști ornamentali, pomi de Crăciun, răchită și puieți; materialele lemnoase nu sunt bunuri divizibile.

Hotărârea de Guvern nr. 470/2014 pentru aprobarea Normelor referitoare la proveniența, circulația și comercializarea materialelor lemnoase, la regimul spațiilor de depozitare a materialelor lemnoase și al instalațiilor de prelucrat lemn rotund, precum și a unor măsuri de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligațiilor ce revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn,

ART. 4 alin (4) *Volumul materialelor lemnoase se determină în conformitate cu prevederile art. 8 alin. (2) din norme; în sensul prezentei hotărâri, materialele lemnoase nu sunt bunuri divizibile.*

ANEXA la HG nr. **nr. 470/2014**

ART. 4 (1) *Documentul de însoțire a materialelor lemnoase este avizul de însoțire, care poate fi aviz de însoțire primar/secundar.*

(4) *În cazul obținerii de produse din lemn la locul de recoltare a masei lemnoase - tocătură și mangal, acestea se transportă de la locul de recoltare cu aviz de însoțire primar.*

ART. 7

(1) *Lemnul și produsele din lemn care nu fac parte din categoria materialelor lemnoase, așa cum sunt definite în anexa la Legea nr. 46/2008 - Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare, sunt:*

a) *lemn sub formă de așchii sau particule, rumeguș, deșeuri și resturi de lemn, chiar aglomerate, brichete, pelete sau forme similare - cod 4401;*

b) *lemn lipit prin îmbinare cap la cap cu o grosime de peste 6 mm sau lemn derulat - cod 4407.*

(2) *Lemnul și produsele din lemn, prevăzute la alin. (1), trebuie să fie însoțite de avize de însoțire a mărfii pe perioada transportului, potrivit reglementărilor în vigoare.*

Regulamentului (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligațiilor ce revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn,

ART. 2 alin. (2) *Termenii și expresiile privitoare la lemn și produse din lemn care nu se regăsesc la alin. (1) sunt cele prevăzute în Regulament și se definesc în conformitate cu standardele aplicabile materialelor lemnoase.*

ANEXĂ

*Lemn și produse din lemn, în conformitate cu clasificarea din Nomenclatura combinată prevăzută în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului*1), cărora li se aplică dispozițiile prezentului regulament:*

- 4401 *Lemn de foc, sub formă de trunchiuri, butuci, ramuri, vreascuri sau sub forme similare; lemn sub formă de așchii sau particule; rumeguș, deșeuri și resturi de lemn, chiar aglomerate, sub formă de butuci, brichete, pelete sau forme similare*

2. Practica judiciară a instanței este neunitară cu privire la problema de drept.

O orientare este aceea potrivit căreia bunurile precum deșeuri lemnoase, rumeguș, tocătură lemnoasă, nu sunt divizibile, iar pentru acestea nu este necesară emiterea tichetului de cântar, transportul realizându-se în baza avizului de însoțire a materialului lemnos.

În acest sens, s-a reținut că, în succesiunea actelor normative care au reglementat circulația și comercializarea materialelor lemnoase, în momentul actual este în vigoare HG 470/2014, iar în sensul acestei hotărâri materialele lemnoase nu mai sunt considerate bunuri divizibile care să necesite deținerea unui bon de cântar pentru transportul lor.

Instanța a apreciat că aceste bunuri fac parte din categoria materialelor lemnoase și, față de prevederile art. 4 alin. (4) din H.G. 470/2014, nu sunt divizibile, astfel că societatea avea dreptul de a le transporta pe rețeaua de drumuri publice din România fără tichet de cântar eliberat de furnizor, fiind suficient avizul de însoțire care cuprinde cantitatea transportată.

Referitor la prevederile art. 1 lit. d) din H.G. 1373/2008, instanța a apreciat că art. 4 alin. (4) din H.G. 470/2014 este norma aplicabilă în speță, legiuitorul revenind asupra stabilirii caracterului divizibil al materialelor lemnoase, pentru a le stabili unul indivizibil.

H.G. 470/2014 constituie o lege mai favorabilă, având preeminență față de H.G. 1373/2008. Prin legea nouă, materialele lemnoase nu mai sunt considerate bunuri divizibile, deci nu mai există obligația deținerii unui tichet de cântar în cazul transportului acestora.

S-a mai reținut că există neclarități în reglementarea legală a bunurilor divizibile în diferitele acte normative analizate, așa încât norma să nu aibă claritatea necesară, suficientă și obligatorie despre care se face vorbire în Convenția EDO, astfel încât cerința impusă subiectului pasiv al reglementării de a se conforma unei anumite conduite să fie redactată în așa fel încât să fie clar ce anume acțiune sau inacțiune a persoanelor este sancționabilă, ce anume reprezintă neconformare.

În acest sens, sunt deciziile nr. 921/A/20.11.2018, nr. 772/A/16.10.2018, nr. 550/A/26.06.2018, atașate prezentei.

Cealaltă orientare este în sensul că bunurile precum deșeuri lemnoase, rumeguș, tocătură lemnoasă sunt divizibile, fiind necesară emiterea tichetului de cântar de către furnizor, nefiind suficient avizul de însoțire.

În argumentarea acestei opinii, s-a reținut că, potrivit art. 1 lit. d) HG nr. 1373/2008, prin bunuri divizibile se înțelege *materialele vrac fără ambalaj, în grămezi neordonate, sub formă de pulbere, granule ori materiale fluide provenite din (...) exploatare forestiere sau depozite de material lemnos*.

Nu există nicio prevedere legală care să excepteze marfa transportată de către petentă (rumeguș fag) conform avizului de însoțire a mărfii, de la obligativitatea de a deține pentru aceasta tichet de cântar, iar aspectul potrivit căruia marfa a fost cântărită la destinație nu este de natură a înlătura răspunderea contravențională, deoarece legiuitorul a prevăzut în mod expres obligația de a deține respectivul tichet, tichet care face dovada cântăririi mărfii anterior punerii acesteia în circulație pe drumurile publice și nu ulterior, când aceasta a ajuns deja la destinație și nu mai poate fi verificată cantitatea transportată.

Totodată, individualizarea mărfii prin alte mijloace, nu este echivalentă respectării obligației instituite de art. 5 lit. a) HG 1373/2008.

Dispozițiile art. 4 alin. 4 din HG nr. 470/2014 nu au înlăturat calitatea de bunuri divizibile a materialelor lemnoase.

Dispozițiile antemenționate prevăd că *în sensul prezentei hotărâri materialele lemnoase nu sunt bunuri divizibile*, această dispoziție reglementând modul de determinare a volumului materialelor lemnoase – în sensul art. 8 alin. 2 din Norme – HG nr. 470/2014 prevăzând normele aplicabile provenienței, circulației și comercializării materialelor lemnoase și măsurile de aplicare a Regulamentului UE nr. 995/2010 (în continuare Regulament) și stabilește obligațiile care revin *numai* operatorilor și comercianților astfel cum sunt definiți la art. 2 lit. c) și d) din Regulament – „orice persoană fizică sau juridică care introduce pe piață lemn sau produse de lemn”, respectiv „orice persoană fizică sau juridică care, în cursul unei activități comerciale, vinde sau cumpără lemn sau produse din lemn introduse deja pe piața internă”.

Domeniul de aplicare și obiectul Regulamentului este stabilit de art. 1 din acesta și este acela de a stabili *obligațiile care revin operatorilor care introduc pentru prima dată pe piața internă lemn și produse din lemn, precum și obligațiile care revin comercianților*, scopul acestuia fiind de a garanta că numai produse din lemn produse în conformitate cu legislația națională a țării producătoare intră în circuitul comercial al Uniunii.

HG nr. 1373/2008 reglementează relații sociale diferite față de cele două acte normative antemenționate, respectiv relațiile sociale privind reglementarea furnizării și a transportului rutier de bunuri divizibile pe drumurile publice din România, neavând relevanță pentru temeinicia contravenției constatate prin procesul-verbal prevederile art. 4 alin. 4 din HG nr. 470/2014 (în acest sens s-a pronunțat și Tribunalul Caraș-Severin prin

decizia nr. 592/A/19.06.2015 pronunțată în dosarul nr. 4916/208/2014, sentința civilă nr.566/23.04.2018 a Judecătorei Caransebeș, atașate prezentei).

3. Jurisprudență națională relevantă

În sensul primei orientări, potrivit căreia tocătura/rumegușul nu sunt bunuri divizibile și nu este necesar tichetul de cântar, au fost pronunțate deciziile nr. 527/13.06.2019 și nr. 889/26.09.2017 ale Tribunalului Arad, decizia nr. 138/A/11.02.2019 a Tribunalului Hunedoara.

În sensul celei de a doua orientări, potrivit căreia tocătura/rumegușul sunt bunuri divizibile și este necesar tichetul de cântar, au fost pronunțate deciziile nr. 1224/A/09.10.2017 și nr. 217/A/2016 ale Tribunalului Hunedoara, nr. 721/A/16.05.2017 și nr. 1518/A/23.11.2017 ale Tribunalului Alba.

4. Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate

Membrii completului de judecată nu au un punct de vedere convergent cu privire la problema de drept sesizată, o parte a membrilor considerând că produsele din lemn precum deșeuri, tocătură, rumeguș nu sunt bunuri divizibile în sensul prevederilor art. 1 lit. d) din HG nr. 1373/2008, pentru transportul acestora nefiind necesară emiterea tichetului de cântar, ci doar a avizului de însoțire prevăzut de HG nr. 470/2014.

Cealaltă parte a completului consideră că, aceste produse din lemn, care nu fac parte din categoria materialelor lemnoase, conform prevederilor pct. 21 din Anexa – Definiții din Codul silvic și ale art. 4 alin. 1 din HG nr. 470/2014, sunt bunuri divizibile, iar pe parcursul transportului trebuie îndeplinite obligațiile prevăzute de art. 5 lit. a) (deținerea tichetului de cântar) și b) (montarea prelatei) din HG nr. 1373/2008. De asemenea, consideră că domeniul de reglementare al celor două hotărâri de guvern este diferit.

În concluzie, în temeiul dispozițiilor art.519 Cod procedură Civilă, Tribunalul va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei probleme de drept:

Sunt aplicabile prevederile art. 21 din Anexa „Definiții” a Legii nr. 46/2008 privind Codul silvic și prevederile art. 4 alin. 4 din HG nr. 470/2014 *pentru aprobarea Normelor referitoare la proveniența, circulația și comercializarea materialelor lemnoase, la regimul spațiilor de depozitare a materialelor lemnoase și al instalațiilor de prelucrat lemn rotund, precum și a unor măsuri de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligațiilor ce revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn, în domeniul reglementat de HG nr. 1373/2008 privind reglementarea furnizării și transportului rutier de bunuri divizibile pe drumurile publice din România*, respectiv dacă pentru transportul bunurilor precum deșeuri lemnoase, rumeguș, tocătură lemnoasă, trebuie îndeplinite obligațiile prevăzute de art. 5 lit. a, b din HG nr. 1373/2008.

În baza art. 520 C.pr.civ., va suspenda soluționarea apelului până la soluționarea sesizării de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

PENTRU ACESTE MOTIVE
DISPUNE:

Sesizarea, în baza dispozițiilor art. 519 C.pr.civ., a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei probleme de drept:

Sunt aplicabile prevederile art. 21 din Anexa „Definiții” a Legii nr. 46/2008 privind Codul silvic și prevederile art. 4 alin. 4 din HG nr. 470/2014 *pentru aprobarea Normelor referitoare la proveniența, circulația și comercializarea materialelor lemnoase, la regimul spațiilor de depozitare a materialelor lemnoase și al instalațiilor de prelucrat lemn rotund, precum și a unor măsuri de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului*

European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligațiilor ce revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn, în domeniul reglementat de HG nr. 1373/2008 privind reglementarea furnizării și transportului rutier de bunuri divizibile pe drumurile publice din Română, respectiv dacă pentru transportul bunurilor precum deșeuri lemnoase, rumeguș, tocătură lemnoasă, trebuie îndeplinite obligațiile prevăzute de art. 5 lit. a, b din HG nr. 1373/2008.

În baza art. 520 C.pr.civ., suspendă soluționarea apelului până la soluționarea sesizării de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședința publică, azi, 18.09.2019.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

JUDECĂTOR,

GREFIER,

RED...../21.10.2019
TEHNORED...../21.10.2019